

dataria, днесъ Venotiene), *Понция* (Pontiat, днесъ Ponza), *Илва* (Iva, днесъ Елба), *Планазия* (Planasia днесъ Pianosa), — и 5) въ Адриатическо море островъ *Диомеде* (днесъ Tremiti).

I.

Събитията, които прѣдшествували войната и я прѣдизвикали.

§ 12.

Взаимнитѣ отношения на Римъ и Картагенъ; — войната на наемницитѣ.

За да можемъ си състави надлъжаще понятия за взаимнитѣ отношения на Римъ и Картагенъ въ продължение на 23 години между 1-та и 2-та пунически войни, необходимо е: 1-о да вземемъ въ съображение, въ обща съвакушность, всичко, изложено по горѣ въ § § 1—10 и 2-о да влѣземъ въ разглѣждане на онѣзи обстоятелства и събития, които сж послѣдвали слѣдъ 1-та война, прѣдшествували 2-та и я прѣдизвикали.

Политическото съперничество на Римъ и Картагенъ — двѣ съседни най могъщи, но сжщественно различни една отъ друга, древни републики — още въ продължение на първата война между тѣхъ се обърнало въ взаимна вражда, ожесточение и ненависть, които постепенно се усиливали все по вече и по вече, особено отъ страна на Картагенъ — и не безъ причини. Римъ, слѣдвайки обикновенната си политика (§ 9) — да отслабва побѣдения силенъ врагъ до послѣдня крайность, безъ всѣко милосърдие, постъпилъ и продължавалъ да постъпва въ отношение на Картагенъ не само сурово и жестоко, но и явно несправедливо, като признавалъ всичкитѣ сръдства пригодни и позволителни за достиганieto на собственитѣ си цѣли. Првъ примѣръ за това той показалъ въ прѣдписванието на Кар-

тагенъ крайно тѣжки и унизителни условия на мира въ 241 година, а вторий — наскоро послѣ това.

Слѣдъ сключаването на мира, Амилкаръ снелъ отъ себѣ си началството надъ картагенската армия въ Сицилия и възложилъ на полководца Гистона да распусне състоящитѣ въ тѣзи армия наемници.

Тѣй като заплатата, която имъ се слѣдвала, съставлявала доста значителна сума пари, а финанситѣ на Картагенъ били крайно истощени, то Гистонъ почналъ да прѣкарва наемницитѣ въ Африка по части, за да би могло правителството да има време и възможность да намѣри сръдства за удовлетворението имъ сжщо по части.

Но користолюбивитѣ наемници прѣдявили такива искания, които далечъ надминали очакванията и смѣткитѣ на картагенското правителство, а именно тѣ поискали да имъ се даде не само тѣхната заплата, но и тѣзи, която се слѣдвала на убититѣ имъ другари въ Сицилия, както и възнаграждение за всичкитѣ имъ убити и умрѣли тамъ коне, а въ случай на отказъ заплашвали да нападнатъ и разграбятъ богатия, търговски градъ Картагенъ. Но когато, уплашено отъ това, правителството се съгласило на тѣхнитѣ искания, тогава тѣ, като послушали коварнитѣ внушения на кампанеца Спен-